

До холодних зір
Антонич Богдан-Ігор Васильович

Накрита неба бурим дахом,
мов бронза, ніч тьмяніє й стигне.
Як вбиті в ніч горючі цвяхи,
холонуть зорі в сині криги.

Насуплений, їдкий, запеклий
заслониш очі лунатичні,
бо твоє серце — чорне пекло,
середньовічне і містичне.

Тремти в цей вечір забобонний,
мов астролог, дивися в зорі!
Хай всіх, хай всіх, як ти, бездомних
пригорне ніч, вогонь і море!

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/do_kholodnykh_zir